

staten af faste ejendomme“ til: „afsnit G i lov om vurdering af landets faste ejendomme“.

18. § 23 affattes således:

„§ 23. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der af ejendomme, der i henhold til § 7, stk. 1, litra b, eller § 7, stk. 2, er fritaget for kommunal grundskyld, som bidrag til de udgifter, sådanne ejendomme medfører for kommunen, skal svares dækningsafgift af grundværdien efter fradrag for forbedringer og af forskelsværdien. Indenrigsministeren kan i ganske særlige tilfælde tillade, at der tillige opkræves sådan dækningsafgift af ejendomme, der er fritaget for kommunal grundskyld i henhold til § 7, stk. 1, litra a. Dækningsafgiften af grundværdien efter fradrag for forbedringer beregnes på samme måde som kommunal grundskyld, men svares i København og på Frederiksberg samt i købstadkommunerne og de sønderjyske flækker kun med $\frac{1}{4}$ og i de øvrige kommuner kun med $\frac{1}{2}$ af den promille, hvormed kommunal grundskyld pålignes de øvrige ejendomme i kommunen, dog højst med 10 promille. Dækningsafgiften af forskelsværdien svares med en af kommunalbestyrelsen fastsat promille, der højst kan udgøre 3,75 i amtskommunerne og 5 i de øvrige kommuner.“

Stk. 2. Ejendomme tilhørende sognekommuner er fritagne for den i stk. 1 nævnte dækningsafgift til vedkommende amtskommune. I sognekommunerne kan kommunalbestyrelsen fritage de ejendomme, der tilhører vedkommende amtskommune, for dækningsafgiftspligten, ligesom kommunalbestyrelserne i alle kommuner kan fritage ejendomme, der er i sameje mellem kommunen og andre kommuner eller staten, for dækningsafgift.

Stk. 3. Bliver en ejendom fritaget for kommunal grundskyld i henhold til § 7, stk. 1, litra b, eller § 7, stk. 2, svares dækningsafgiften efter nærværende paragraf fra tidspunktet for fritagelsens indtræden. Ophører fritagelsen for kommunal grundskyld, bortfalder dækningsafgiftspligten samtidig hermed.“

19. Efter § 23 indsættes som ny paragraf:

„§ 23 A. I alle kommuner — bortset fra amtskommuner — kan kommunalbesty-

relsen bestemme, at der som bidrag til de udgifter, ejendomme, der anvendes til kontor, forretning, hotel, fabrik, værksted og lignende øjemed, medfører for kommunen, skal svares dækningsafgift af sådanne ejendommers forskelsværdi. Af ejendomme, der delvis anvendes som anført, svares dækningsafgift dog kun, når den del af forskelsværdien, der vedrører den til de nævnte formål anvendte del af ejendommen, udgør mere end halvdelen af forskelsværdien for hele ejendommen.

Stk. 2. Dækningsafgift af de i stk. 1, 1. punktum, omhandlede ejendomme svares af forskelsværdien med en af kommunalbestyrelsen fastsat promille, der højst kan udgøre 5. Dækningsafgift af de i stk. 1, 2. punktum, omhandlede ejendomme svares med samme promille af den del af forskelsværdien, der vedrører den til de nævnte formål anvendte del af ejendommen.

Stk. 3. Såfremt der af en i henhold til nærværende paragraf dækningsafgiftspligtig ejendom svares ejendomsskyld til kommunen, svares der kun fuld dækningsafgift af den del af den afgiftspligtige forskelsværdi, som beløbsmæssigt overstiger den til grund for beregningen af ejendoms-skylden liggende forskelsværdi. Af den del af forskelsværdien, der beløbsmæssigt svarer til den til grund for beregningen af ejendoms-skyld liggende forskelsværdi, svares der dækningsafgift med det beløb, hvormed dækningsafgiften måtte overstige ejendomsskylden.

Stk. 4. Dækningsafgift i henhold til denne paragraf kan ikke opkræves af ejendomme, der er fritaget for grundskyld i henhold til § 7.

Stk. 5. Såfremt en ejendom som følge af ændring i anvendelsen af denne overgår til eller ophører med at skulle svare dækningsafgift efter nærværende paragraf, sker dette ved udgangen af det kvartal, hvori ændringen har fundet sted.

Stk. 6. Vurderingsrådene skal på kommunalbestyrelsens begæring foretage de fordelinger af ejendomsværdien og grundværdien, der er fornødne for beregningen af den her omhandlede dækningsafgift. Finansministeren fastsætter det vederlag, kommunerne skal erlægge til vurderingsrådene for foretagelse af de nævnte fordelinger, såfremt fordeling ikke begæres foretaget i forbindelse med en vurdering.“